

Bir Eylöl Akşamında

– ADEM EFİLOĐLU · 20 Temmuz 2015

Acısını anlatsam kalın bir roman olur
Dilimdeki çığlıklar, acı bir fıgan olur
Bir tarafta deđilsen, dűşüncen urgan olur
Anısı bende HAZAN, bir Eylöl akşamında.

Bak neler hatırlattı, o güzelim ay bende
Hesapsızca ölenler, vardı farklı nedende
Hüzün dram ve ile, yansırdı buğday tende
Mazluma mezar KAZAN, bir Eylöl akşamında.

Yeşil doğa solarak, sarı renge bakıyor
Bülbülün ahı başka, bu mevsim çok şakıyor
Dönüp de baktığımda, gözlerimi yakıyor
Pencereme vuran TAN, bir Eylöl akşamında.

Komşunun oğlu Ali, kör kurşunla vuruldu
Köpürdü Karadeniz, dalgalandı duruldu
O kadar masum öldü, sanki hesap soruldu
Bunlardır beni YAKAN, bir Eylöl akşamında.

Kimseye diyemezdik, derdimiz dađ olurdu
Dertler var yumak yumak, çözüm zaman alırdı
Ekmek alacak olan, kuyruklarda kalırdı
Bizlerdik yoktan ÇIKAN, bir Eylöl akşamında.

Dedim ya Eylöl bana, hep kederi anlatır
Arada derin vurur, kulağımı ınlatır
Şu aklımdan çıkmazda, beni böyle inletir
Mutlu olur mu bu CAN, bir Eylöl akşamında.

Âdem Efilođlu